

**VI, DE
DRUKNEDE**

**UNDERVISNINGS-
MATERIALE**

**REPUBLIQUE
/REVOLVER**

CARSTEN JENSENS EPISKE FORTÆLLINGER

I VI, DE DRUKNEDE GENBESØGES CARSTEN JENSENS STORSLÅEDE BESTSELLER AF SAMME NAVN I EN NY OG GRIBENDE FORTÆLLING.

Vi følger Klaras kamp for familie og fællesskab i en virkelighed, hvor frygtløse mænd falder i havets dyb. Kvinder holder sammen på børn, hus og hjem i gårsdagens lange skygger – hvor hunde bliver stenet ihjel, drengebørn mister et øje og kranier findes på havets bund – alt sammen med visheden om, at fremtiden vil byde på mere af det samme.

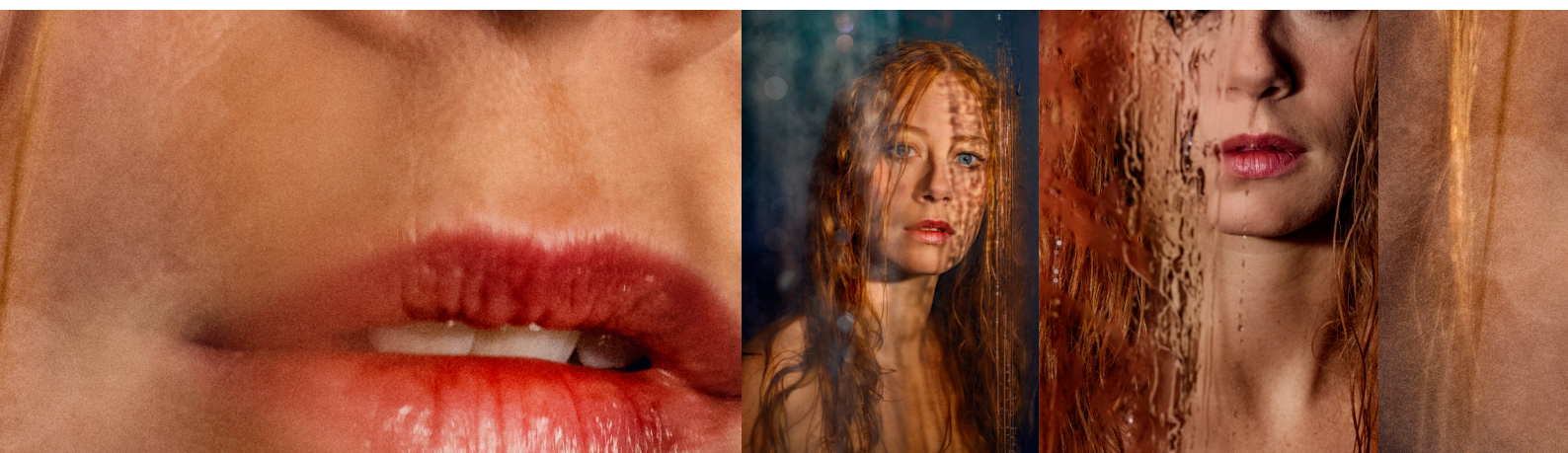
FOR HVEM: For dig der, ligesom Klara, nægter at se passivt til, mens ældgamle strukturer anviser nogle veje, man ikke kan se sig selv i.

HVORFOR: Fordi Carsten Jensens store søfartsnation på storladen vis undersøger, hvem vi var i går, hvilket hjælper os med at forstå, hvem vi er i morgen.

HVOR:	REPUBLIQUE
HVORNÅR:	27. marts - 12. april 2025
KLASSETRIN:	Ungdomsuddannelser
FAG:	Dansk, Drama/Dramatik, Historie, Oldtidskundskab & Samfundsfag
TEMAER:	Afsavn, køn, relationer, samfund, tilhørsforhold og familie
MANUSKRIFT:	Karen Maria Bille
INSTRUKTION:	Emil Rostrup
INFO:	Der tilbydes gratis skoleintroduktioner onsdage fra 18.00-18.15. Tilmelding til skoleintroduktioner sker i forbindelse med bestilling af billetter.
MEDVIRKENDE:	Sara Viktoria Bjerregaard, Viktor Pascoe Medom, Alexander Bryld Obaze, Carla Viola Thurøe, Kristoffer Eriknaer
BILLETTER:	Billetbestilling foregår via www.brugteatret.dk Telefonnummer til Brug Teatret I Undervisningen: 2550 8299
SÆRPRIS:	Vi tilbyder et begrænset antal skolebilletter på udvalgte dage fra 75 kr. Bemærk, at tilbuddet først gælder, når du bestiller til min. seks unge under 25 år.

BOOK SKOLEBILLETTER HER: <https://www.brugteatret.dk/events/vi-de-druknede/>

LÆS UDDRAG FRA MANUSKRIFTET TIL VI, DE DRUKNEDE

- Hvad driver Laurids?
- Hvem er det VI som fortæller/kommenterer? Og hvad fortæller VI om?
- Hvordan præsenteres Karoline og Dorthea?
- Hvad får vi at vide om Laurids søn Albert?
 - Hvad er det for en kultur, der beskrives?
 - Hvordan tænker og handler mændene?
 - Hvordan tænker og handler kvinderne?
 - Hvordan reagerer børnene?
 - Hvordan udfolder familiestrukturen sig?
 - Hvilke værdier vægtes der?
- Beskriv forskellen imellem manuskriptets og romanens præsentation af Laurids, Karoline og Albert

UDDRAG FRA VI, DE DRUKNEDE, AF CARSTEN JENSEN, DRAMATISERET AF KAREN-MARIA BILLE

DEL 1 - INTRO

VI:

Alle her i byen har en historie, men det er ikke dem selv der fortæller den. Det er os – her er ingen private øjeblikke. Der er altid et øje der registrerer. Et øre der lytter med. Vi ser og hører alt.

VI:

Vi er der altid.

VI:

Vi er der da styrmand Madsen drukner og gør sin 6årige søn Laurids faderløs. Og vi er der – mange år senere - da Laurids selv bliver voksen og lader sin egen søn i stikken.

VI:

Handlingerne nedarves i lige linje. Vores forældres handlinger bliver vores.

VI:

Er det så enkelt?

VI:

Ja, vi har set det så tit. Historien gentager sig.

VI:

Kan I ikke bare fortælle hvorfor Laurids forlod sin søn?

VI:

Det var nok længslen der trak i ham.

VI:

Længslen?

VI:

Efter noget andet. Et andet liv. At opleve verden.

VI:

Det ved vi ikke noget om.

VI:

Nej, nej.

VI:

Men længslen er en stærk drivkraft.

VI:

Ja.

UDDRAG FRA *VI, DE DRUKNEDE, AF CARSTEN JENSEN,* *DRAMATISERET AF KAREN-MARIA BILLE*

LAURIDS' HISTORIE

VI:

Det var ikke kun sin søn, Laurids forlod. Han forlod hele sin familie. Han afmønstrede på den anden ende af kloden og så så vi ikke mere til ham.

VI:

Før han gjorde det var han jo blevet en anden.

VI:

Det er rigtigt. Egentlig skulle Laurids Madsen være død, men døden ville ikke have ham, og så var det han blev en anden.

VI:

Han sejler på linjeskibet Christian den ottende under Treårskrigen i 1849. De er under stærk beskydning fra Tyskerne. Kanonkuglerne hamrer ned over dem og til sidst bryder skibet i brand.

VI:

Besætningen går i bådene og kaptajnen er den første til at redde sig. "I har vist jer som brave mænd" siger han og flygter.

VI:

Men Laurids er stadig ombord/

VI:

Hvorfor er han ombord når kaptajnen/

VI:

Det er lige meget. Laurids vil redde de sårede, men så eksploderer skibet. Og så er det han farer til Himmels.

VI:

Han står ved Paradisets port og ser Sankt Peter der viser ham sin røv.

VI:

Men han kommer ned igen takket være sine støvler.

LAURIDS:

Jeg landede på benene igen med Guds og søstøvnernes hjælp.

VI:

Søstøvlerne?

LAURIDS:

Ja, har du nogensinde prøvet at have mine søstøvler på? De vejer som ind i helvede. Ingen kan være i Himlen ret længe ad gangen med dem på.

LAURIDS:

Heave away, my jolly boys! Heave away!

VI:

Barnet går ned i knæ helt stiv i blikket. Vi kan se den er for tung.

ALBERT:

Papa tru, fortæl, fortæl. Hvad skete der i krigen? Passer det at du for til Himmels?

LAURIDS:

Det var støvlerne der frelste mig. Det er hele historien.

ALBERT:

Og du så Sankt Peters røv?

KAROLINE:

Laurids er blevet så træt og fjern. Det er som om han allerede har glemt det hele.

VI:

Vi får ikke mere at vide. Laurids er ikke længere den samme.

VI:

Hver mand har ret til sit eget helvede.

VI:

Men vi ved ikke hvad vi skal tænke om Laurids' opførsel -

VI:

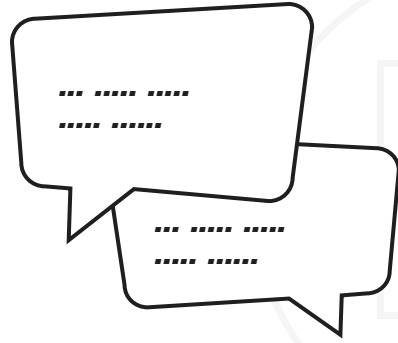
- og derfor lader vi ham være i fred.

KAROLINE:

Find dig et arbejde på land, Laurids, jeg vil gerne have dig i nærheden.

LAURIDS:

Hvad skal jeg lave her? Jeg har fået hyre som tredie-styrmand på et hollandsk skib der skal til Australien med emigranter.

KAROLINE:

De første to år han er væk er jeg ikke bekymret. Han har før været borte i 2-3 år ad gangen. Det er ikke altid brevene fra den anden side af kloden når frem.

VI:

Vi kvinder er vant til ventetiden.

VI:

Vi er vant til ængstelsen. Vi ved at havet tager uden varsel.

VI:

Det er ikke noget vi går og taler om.

VI:

Nej.

KAROLINE:

Jeg lader mig ikke mærke med noget. Ikke før Dorothea Hermansen kommer på besøg. Jeg ved hvad hun vil sige. Jeg kan se det på hende.

DOROTHEA:

Jeg har talt med de andre.

KAROLINE:

Ja.

DOROTHEA:

Er det ikke ved at være på tide, at Laurids vender hjem?

KAROLINE:

Det er det vel ... (bryder i gråd) Se, hvor jeg pletter din kjole. Det er oven i købet den fine.

DOROTHEA:

Du har ret til at sørge, Karoline.

KAROLINE:

Albert er stadigvæk så lille.

DOROTHEA:

Albert er en stærk dreng.

KAROLINE:

Så må jeg jo nok hellere tale med børnene i aften.

DOROTHEA:

Det må du nok hellere.

KAROLINE:

Ja.

DOROTHEA:

Har du brug for hjælp? Hvis I står og mangler noget, må du sige til.

KAROLINE:

Jeg skal nok klare mig.

DOROTHEA:

Laurids var en god ægtemand og forsørger.

KAROLINE:

Det var han. (græder) Jeg forstår det ikke. Jeg har talt med det hollandske rederi og de siger, at de ikke har mistet nogen skibe.

DOROTHEA:

Det var jo mærkeligt.

KAROLINE:

De kan heller ikke se Laurids på nogen af deres bemandslister.

DOROTHEA:

Karoline får aldrig en officiel meddelelse om sin mands død.

VI:

Hun mangler et punktum. Laurids bliver et genfærd i hendes hjerte.

VI:

Albert får tårer i øjnene når han tænker på sin far.

VI:

Vi ser godt hans tårer, men der er ikke nogen af os der driller ham.

VI:

Der er mange af os der har mistet en far til havet. Egentlig er der ikke særlig stor forskel på at have en levende eller en død far.

VI:

Sikke noget vrøvl.

VI:

De er alligevel altid væk.

VI:

Der er forskel på om de kommer tilbage eller ikke kommer tilbage.

UDDRAG

VI DE DRUKNEDE, CARSTEN JENSEN (2006/2021)

STØVLERNE S.11-13

Laurids Madsen havde været i himlen, men kom ned igen takket være sine støvler.

Han røg ikke så højt op som en fløjknep, knap nok som storråen på en fuldrigger. Han havde stået ved Paradisets port og set Sankt Peter, om end det kun var sin røv, vogteren af porten til det hinsides viste ham.

Laurids Madsen skulle have været død. Men døden ville ikke ham og så blev han en anden.

Før Laurids Madsen blev berømt for sit visit i himlen, var han berygtet for egenhændigt at have startet en krig. Han mistede sin far, Rasmus til, til havet, da han var seks, og stod til søs med Anna af Marstal, da han var fjorten. Allerede efter tre måneder forliste Anna i Østersøen. Besætningen blev reddet af en amerikansk brig, og lige siden drømte Laurids Madsen om Amerika.

(...)

Laurids Madsen havde været vidt omkring.

Det var der mange, der havde. Men han kom som den eneste tilbage med den fikse idé, at alt i Marstal var for småt, og som for at bevise det talte han ustandseligt et sprog, han kaldte amerikansk. Han havde sejlet et år med orlogsfregatten Neversink og lært sig det fremmede tungemål. "Givin nem belong mi Laurids Madsen", sagde han.

Han havde tre sønner og en datter med Karoline Grube fra Nygade. Rasmus, opkaldt efter faren, Esben og Albert. Pigen hed Else og var den ældste. Rasmus, Esben og Else lignede moren, de var så af vækst som hende og sagde aldrig meget. Albert lignede sin far. Allerede som fireårig var han lige så høj som den tre år ældre Esben. Han trillede altid rundt med en engelsk kanonkugle af støbejern og forsøgte igen og igen at løfte den op i armene. Han gik ned i knæ og blev stædig og stiv i blikket, men endnu var den for ham for tung.

GENERATIONER MÆND

Vi, De Drukneede spænder tidsligt over årene fra 1848 og frem til aftenen for befrielsen i 1945. Hvordan opleves det historiske tidsspænd i forestillingen?

→ Hvad karakteriserer de tre generationer i Vi, De Drukneede? Hvilken længsel og hvilke drømme forfølger de?

- Laurids Madsen
- Albert Madsen
- Knud Erik

UDDRAG FRA MANUSKRIFTET TIL VI, DE DRUKNEDE:

KAROLINE:

Laurids er blevet så træt og fjern. Det er som om han allerede har glemt det hele.

VI:

Vi får ikke mere at vide. Laurids er ikke længere den samme.

VI:

Hver mand har ret til sit eget helvede.

VI:

Men vi ved ikke hvad vi skal tænke om Laurids' opførsel -

VI:

- og derfor lader vi ham være i fred.

KAROLINE:

Find dig et arbejde på land, Laurids, jeg vil gerne have dig i nærheden.

LAURIDS:

Hvad skal jeg lave her? Jeg har fået hyre som trediestyrmand på et hollandsk skib der skal til Australien med emigranter.

KAROLINE:

De første to år han er væk er jeg ikke bekymret. Han har før været borte i 2-3 år ad gangen. Det er ikke altid brevene fra den anden side af kloden når frem.

VI:

Vi kvinder er vant til ventetiden.

VI:

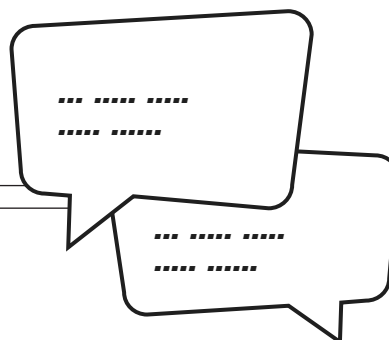
Vi er vant til ængstelsen. Vi ved at havet tager uden varsel.

VI:

Det er ikke noget vi går og taler om.

VI:

Nej.

KAROLINE:

Jeg lader mig ikke mærke med noget. Ikke før Dorothea Hermansen kommer på besøg. Jeg ved hvad hun vil sige. Jeg kan se det på hende.

DOROTHEA:

Jeg har talt med de andre.

KAROLINE:

Ja.

DOROTHEA:

Er det ikke ved at være på tide, at Laurids vender hjem?

KAROLINE:

Det er det vel ... (bryder i gråd)
Se, hvor jeg pletter din kjole. Det er oven i købet den fine.

DOROTHEA:

Du har ret til at sørge, Karoline.

KAROLINE:

Albert er stadigvæk så lille.

DOROTHEA:

Albert er en stærk dreng.

KAROLINE:

Så må jeg jo nok hellere tale med børnene i aften.

DOROTHEA:

Det må du nok hellere.

KAROLINE:

Ja.

DOROTHEA:

Har du brug for hjælp? Hvis I står og mangler noget, må du sige til.

KAROLINE:

Jeg skal nok klare mig.

DOROTHEA:

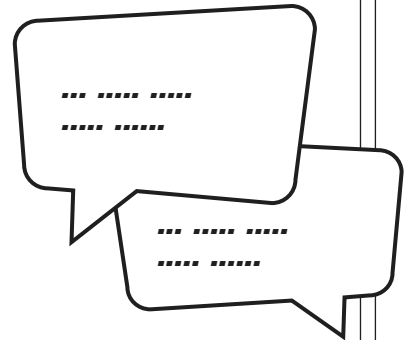
Laurids var en god ægtemand og forsørger.

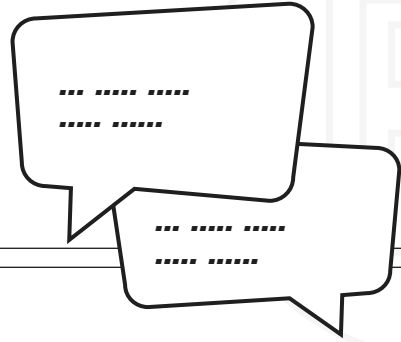
KAROLINE:

Det var han. (græder) Jeg forstår det ikke. Jeg har talt med det hollandske rederi og de siger, at de ikke har mistet nogen skibe.

DOROTHEA:

Det var jo mærkeligt.

KAROLINE:

De kan heller ikke se Laurids på nogen af deres bemandingslister.

DOROTHEA:

Karoline får aldrig en officiel meddelelse om sin mands død.

VI:

Hun mangler et punktum. Laurids bliver et genfærd i hendes hjerte.

VI:

Albert får tårer i øjnene når han tænker på sin far.

VI, DE
DRUKNEDE

GENERATIONER KVINDER

→ Hvad karakteriserer kvinderne i de to generationer i Vi, De Drukneede? Hvilken længsel og hvilke drømme forfølger de?

- Karoline
- Klara Friis

UDDRAG FRA MANUSKRIFTET TIL VI, DE DRUKNEDE:

KLARA:

Det værste ved sømænd er ikke, at de tager ens dyd. Det værste er at de tager ens drømme. Det eneste man sidder tilbage med er længslen.

ENKEFRUE RASMUSSEN:

Og hvad længes du efter, hvis jeg må være så fri.

KLARA:

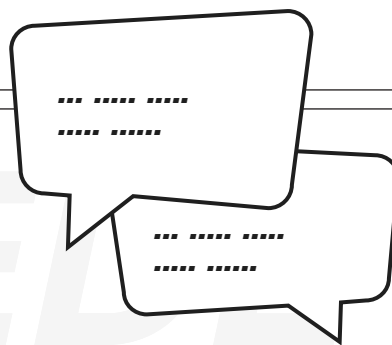
At den her by skal blive et godt sted at vokse op. Ikke som nu hvor drengene opdrages til at blive fiskeføde og pigerne til at blive enker. Det skal være en by for hele familier med far, mor og børn derhjemme. Et sted hvor kvinderne også kan få en uddannelse og blive til noget, hvis de altså har anlæg for det.

ENKEFRUE RASMUSSEN:

Tror du virkelig, du kan tage sømanden ud af mændene her i byen?

KLARA:

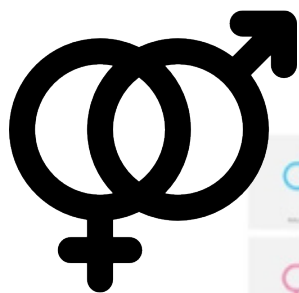
Jeg vil gøre hvad jeg kan. Jeg har midlerne.

GENERATIONER KØNSROLLER

- Hvordan udledes kønsrollerne i Vi, De Drukne og sker der en ændring over tid ift. generationerne?
- Hvordan opdrages drengene i skolen, med hvilke midler og konsekvenser?
- Hvilke patriarkalske og/eller matriarkalske værdier dominerer i Vi, De Drukne?

GENDER SYMBOLS

GENERATIONER SKIBSFART

- Hvilken udvikling sker der med skibene og hvilke konsekvenser har det?

UDDRAG FRA MANUSKRIFTET TIL VI, DE DRUKNEDE:

DEN SPANSKE SYGE GIVER KVINDERNE MAGTEN

KLARA:

Jeg har fået en uventet alliancepartner. Det er døden der kommer mig til hjælp.
- Igen.

VI:

Det er den spanske syge. Og den tager ikke kun mændene - ligesom havet. Den tager dem den kommer i nærheden af.

VI:

Den er hård ved skibsreder Boyes familie. Først er det rederen selv og en måned senere er det hans søster der lægger sin mand i graven.

VI:

Nu er der efterhånden kun matroser tilbage. Det er jo kaptajnerne og styrmændene der dør.

VI:

Hvem skal så føre skuden?

VI:

Det skal kvinderne.

VI:

Det har kvinderne da ikke forstand på.

VI:

Det er der heller ikke nogen der har sagt. Vi siger bare at det er dem der bestemmer nu.

VI:

I Boyes rederi er det enkerne der tager over.

VI:

Jamen, de er da helt uforberedte. Det er en enorm opgave der pludselig hviler på deres skuldre.

VI:

De har byens fremtid i deres hænder. De er de eneste der har kapital til at lave den nødvendige omstilling fra sejlskib til dampskib.

VI:

Sejlskibenes tid er forbi.

ENKE 1:

Det forstår vi godt.

VI:

I princippet ja, men ikke i praksis.

ENKE 2:

Hvad mener I? Vi møder på kontoret hver morgen. Begge to.

VI:

Og får serveret kaffe.

ENKE 1:

Mens man gennemgår dagens papirer for os. - Tag en vaniljekrans. Vi har selv bagt dem.

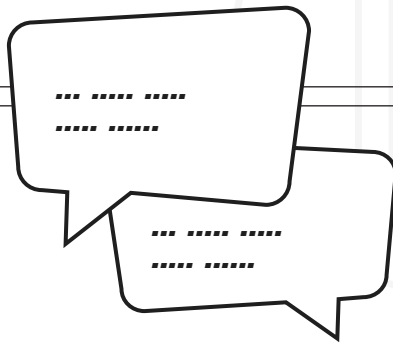
VI:

Men I skal træffe beslutninger. Alle venter på jer. I skal tage stilling til fragttilbuddene, omkostningerne til vedligeholdelse og mandskab, køb og salg. Hele verden råber på jeres opmærksomhed.

ENKE 1:

Så er det godt ingen nogensinde har set os holde hænderne op for ørerne.

VI:

Nej, men det kunne I lige så godt gøre.

ENKE 2:

Vi vender og drejer hver eneste beslutning - sammen.

VI:

Indtil det er for sent at beslutte noget.

VI:

Enigheden, Energi, Fremtiden, Maalet, Dynamik - det er skibe der er bygget til at bære store laster ansvarsfuldt over havet. Nu ligger de oplagt i havnen det meste af tiden.

HVEM ER DU ... I ... VI ... ?

- Hvilken historie har Du/I?
Undersøg jeres familiære generationer. Har I en relation til skibsfart? Eller andre erhverv i familien?
- Hvem er jeres/vores vi?
- Hvem kommenterer på jeres/vores liv og tid?

GENERATIONER

Læs artiklen fra Kristeligt Dagblad, Seks generationer og deres kendetegn, Mie Borggreen Winther (2018/2024): <https://www.kristeligt-dagblad.dk/liv-og-sjael/seks-generationer-og-deres-kendetegn>

- Hvad kendetegner de forskellige nutidige generationer set ift. generationerne i Vi, De Drukne de?

.....

.....

.....

.....

KØNSROLLER OG LIGESTILLING

Zetland har en artikelserie om Kønsroller og Ligestilling skrevet af journalisten Nanna Schelde. Læs eller lyt til artiklen fra Zetland, Nanna Schelde, Vi lærer piger om omsorg og drenge om magt. Mød sociologen, der vil ændre barndommens infrastruktur. Ligestilling er ikke noget, vi bare beslutter (2024):

<https://www.zetland.dk/historie/se6Dpzy9-ae6Ewl5D-2d910>

Hvilke udsagn og oplevelser af og om køn problematiseres i artiklen? Er I enige?

Hvad mener køns sociologen Cecilie Nørgaard om kønsstereotyper og institutionernes påvirkning af køn samt barndommens infrastruktur?

Hvordan oplever I selv og hvad mener I om den aktuelle debat om køn og ligestilling?

Med inspiration fra artiklen, Nanna Schelde, Er det en prinsesse eller en fodboldspiller derinde? (2024):

<https://www.zetland.dk/historie/se6Dpzy9-ae6Ewl5D-2d910>

kan I lave ene undersøgelse af om I ser barndommen som lyserød og lyseblå?

Før I læser artiklen, kan I undersøge om I har oplevet barndommen som lyserød og lyseblå f.eks. i de institutioner I har gået i? Byd ind med jeres vidnesbyrd!

Er Vi, De Druknede præget af lyserøde og lyseblå kønsstereotyper?

Hvorfor er problemstillingerne i Vi, De Druknede aktuelle?

DANMARK SOM SØFARTSNATION

Er du blevet nysgerrig på Danmarks rige historie som søfartsnation, og hvordan havet og søfarten har formet den danske nationalidentitet, er der meget mere viden og historie at hente på M/S Museet for Søfart i Helsingør.

FØLG LINKET HER: <https://mfs.dk/!%C3%A6r-om-s%C3%B8fart-i-alle-aldre>

og bliv klogere på de uddannelsesforløb og besøgsmuligheder I som skole har på Museet.

I forbindelse med forestillingen VI, DE DRUKNEDE og åbningen af helt nye faste udstillinger har REPUBLIQUE og M/S Museet for Søfart indgået et samarbejde, som sætter fokus på dansk søfart og overraskende totaloplevelser for publikum og museumsgæster. Samarbejdet kommer til at give publikum adgang til fælles arrangementer, oplevelser i spændingsfeltet mellem teater og museum og endnu flere dramatiske historier om modige danske søfolk og spændende danmarkshistorier. Samarbejdet har også til formål at sætte mere fokus på kvinderne i den danske søfartshistorie.

Kan du fremvise en billet til VI, DE DRUKNEDE på Museet for Søfart, får du 20% på din entrébillet til museet!

M/S
Museet for Søfart
Maritime Museum of Denmark

DRUKMEDE
VI, DE